Sayın Av. Nebil Varuy
Vakıflar han kat:1
Sirkeci/İstanbul

SENDİKA

15 GÜNDE BİR ÇIKAR FİKİR VE SANAT GAZETESİ

10 Mart 1967

Yıl: 1, Sayı: 14

Fiatı: 25 Krş.

DİSK TÜRK-İŞ'i HIZAYA GETİRİYOR

«Bu davranış içinde, hızlı kalkınma, mutlu yarınlar bir tarafa, bugünkü kuşak ve onların çocukları ekmek dahi bulamıyacak duruma geleceklerdir» sözünüze, çıkarı bozulan, yada gocunan birisi çıkarak, sefaletin felsefesini yapıyor derse; siz o zaman komünist mi olursunuz bay genel sekreter?

Mithat YABAN

Türk işçilerini temsil etme yeteneğini yitiren, Türk — İş, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) nun kuruluşu ve gerçek işçi sendikalarının bu kuruluşta toplanmaya başlamasıyla, seneler süren uykusundan uyanmış hissi yaratmak ve işçilere şirin görünmek hevesiyle, nazik yerlerine nişadır sürülmüşçesine etrafa saldırmaktadır.

DİSK hakkındaki çirkin suçlamalarına gereken cevaplar verilmiş olup, esas yargı unsuru olan kamu oyuna sunulmuştur Son ve gerçek karaıı kamu oyu verecektir. Dikkatimizi çeken bir husus ise; Türk-İş genel sekreterinin beyanatı ve Türk-İş'in son zamlarla ilgili açıklaması ile Türk-İş yöneticilerinin çelişkin dutumlarıdır. Bu nasıl bir anlayış ki işçi yararına olmadığını belirttikleri kanunlara oy verenlerle beraber çalışırlar yada bu oy verenler halâ oradan istifa etmezler.

Beyanatlar, patlatılan son günlerdeki bazımaddelere yapılan zamların, yerinde olup olmadıklarının tartışmasını yapacak değiliz. Ancak bu zamların geçim sıkıntısı çeken işçilerle dar gelirlilerin, zaten açık olan bütçele-

(Sonu S. 4 de)

Başyazı

« Tövbekâr Komünist »

ÖMER TAŞDEMİR

DİSK kurulmadan önce bu sütunlarda Türk-İş'in tutumunu yermiş, her geçen gün biraz daha Türk işçisinden uzaklaştıklarını, işçiyi sömürenlerin yanında işçiye cephe aldıklarını, tüm işçi hareketlerindeki oluşumları birbir ortaya koyarak anlatmış ve Türk-İş yöneticilerini ikaz etmiştik. Bu günlerde bizimle birlikte Türk-İş'in korkunç zihniyetini gören tüm sendikalar ve işçiden yana aydınlar, onları doğru yola dâvet etmişlerdi. Fakat bütün bu ikazlarımız koltuk ve kişisel çıkar peşinde olan bu beylere tesir etmemiş bildikleri yoldan şaşmamışlardı. Nihayet yine bu sütunlarda Türk-İş'in bunalımı işçiye sıçrarsa o zaman Türk-İş'in sonu demektir demiştik.

Bu gün dediğimiz olmuş; bu bunalım işçiye sıçramış ve neticede Türk işçisi DİSK'i kurarak bu vurdum duymaz, çıkarcı kişilerden yakasını kurtarmış, onları ihanetleri ile başbaşa bırakmıştır.

İşçilerin kişiliklerini kurtaran bu asil hareketleri Türk-İş yöneticilerini şaşkına çevirmiş; sömürü kaynaklarını kaybeden bir komprador telâşı içinde cinnet getiriyor, sara nöbetleri içinde herkesi iftira ve çamur yağmuruna tutuyorlar.

DİSK'i kuranlar bir kara kitap çıkarmışlar. Bu kitapta, Türk-İş'ten niçin ayrılmak ve DİSK'te birleşmek kaçınılmaz olmuştu; sorusunun cevabını, Türk-İş'in bütün ihanetlerini vesikalarla ortaya koyarak veriyorlar. Bu ithamlara Türk-İş (yalan söylüyorlar, bu sayılan ihanetleri yapmadık) diye kendilerini müdafaa ederek cevap vermeleri gerekirdi değil mi? Oysaki, Türk-İş bunların yalan olduğunu söyleyememişken TÜRK-İŞ ÇIKMAZI adlı kitapta: (274 sayılı kanunla yasaklanmasına rağmen Türk-İş Amerikan Devlet bakanlığının resmî organı olan AİD den yardım almış ve Amerikan casus teşkilâtına mensup

(Devamı Sayfa 2 de)

ÇELİK-İŞ SENDİKASI ALEYHİNE 480 BİN LİRALIK DAVA AÇILDI

Bundan bir süre önce Maden—İş sendikasına kayıtlı bulunan üyelerin, kendilerinin haberi olmadan imzalarının taklit edildiği gerekçesi ile Karabük İş mahkemesine müracaatları nazarı itibare alınmadan Toplu sözleşme yetkisi Çelik—İş'e verilmişti.

Yetkiden sonra Maden-İş sendikası tarafından yapılan itirazın neticesi olarak teşekkül eden bilirkişi, dosyaları incelemiş ve aşağıdaki kararı vermiştir. Bu ibret levhası bütün işçilerin dikkatine sunulur.

BİLİRKİŞİ RAPORU NETİCE

1 — Sahte giriş beyannamesi doldurulmuş olduğu iddiası ile ilgili olan dilekçelerden:

A) 554 adedinin giriş beyannamesine rastlanmamış,

B) 1660 adedine ait giriş beyannamesi ve beyannameleri bulunmuş eklenmiş,

a) Bunlardan 181 adedindeki imzaların ekli giriş beyannamelerindeki imzalara benzediği,

b) 1479 adedindeki imzaların isé ekli giriş beyannamelerindeki imzalara benzemediği.

2 — Sahte istifa beyannamesi doldurulmuş olduğu iddiası ile ilgili olan dilekçelerde:

A) 12 adedinin istifa beyannamesine rastlanmamış,

B) 349 adedine ait istifa beyannamesi veya beyannameleri bulunmuş ve eklenmiş,

a) Bunlardan 44 adedindeki imzaların ekli istifa be-

(Devamı Sayfa 2 de)

ADINI SİZ KOYUN

İSMAİL ÇÖL

— Toprak reformu, sosyal adalet, işsizlik sigortası, vergi adaleti ulusal ve ekonomsal bağımsızlık gerçekleşecek! Tırnaklarımızla, dişlerimizle, bileğimizle, beynimizle kalbimizle savaşacağız ve bu yurt sorunlarını halledeceğiz! Biz buraya nutuk atmaya gelmedik arkadaşlar! Eğer biz bu memleket meselelerinde gevşek davranırsak, oğlumuz, torunlarımız, yani bizden sonraki kuşaklar bize şerefsiz damgasını vururlar.

Dört saatlik uzunca ve yazısız bir konuşmadan sonra, salon alkıştan ve BRAVO! seslerinden çınlar.

Şimdi gelin kahramanımızı ayrı bir yerde, ayrı kişilerle konuşturalım.

— Dostum, POTİN — BAĞI grevi fazla uzadı. Biliyorsunuz, potin bağlarını orduya veriyoruz. Ordu da subay ve askerlere dağıtıp ulusal bir zorunluğu yerine getiriyor. Biliyorsunuz ki, potin bağsız potin ayakta durmaz. Ayakta durmayan potinle talim yapılamayınca da harp sanatı öğrenilemez!

Harp sanatını bilmeyen ordu zafere ulaşabilir mi? Eh zafere ulaşamayınca da, maazallah düşman kapılarımıza dayanır ki bu da millî bir felâket olur! İşçileriniz, grevin buraya varacağını biliyorlar mı?

— Asla bilmiyorlardı. Aslında biz de bilmiyorduk. Hemen grevi erteleme gerekçelerini hazırlayıp radyoya, basına ve ilgililere verelim. Binlerce defa özür dilerim, pek tabii ki, önce vatan!...

— Bravo dostum, sizin vatanseverliğinizden zaten emindik. Yalnız anlayamadığım bir şey var. Bu kadar yararlıklar ve fedakârlıklar gösterdiğiniz halde, niçin bu derece az maaş alıyorsunuz.

— Biz idealistiz efendim, zaten bizimki maaş değil, küçük bir harcırahtır...

BAŞKA BİR TİP

— Beyefendi açlık nedir biliyor musunuz, açlık?

— Doğrusunu isterseniz, hiç aç kalmadım, bilmem.

— Evet bendeniz, bindokuzyüz bilmem kaç yılında Erzurumda bulunuyordum. Bin metre yerin dibinde, ne aradığımızı ben bilmiyordum, tam yedi arkadaştık. Su yok, hava yok, yiyecek yok. Yeryüzüne, emir verilmeden çıkamıyorduk. Birden aklıma bir fikir geldi ve arkadaşlara açtım.

— Ne gibi bir fikir?

— Direnme, yani çalışmama, hep birlikte işi bırakacaktık.

Arkadaşlar hemen kabul ettiler ve ben başlarına geçip işi bıraktırdım ve yeryüzüne hareket ettik. Yukarı çıktığımızda bizi, Mevlût usta karşıladı.

— Neden geldiniz? Madenler bulundu mu?

(Sonu S. 4 de)

TIRPAN

SAVULUN, DİSK GELİYOR!.

Büyük Türk işçisi, kendisini ve milletini sömürenlere karşı DİSK'i kurup savaşlarında DİSK atmaya başlayınca paniğe kapılan sömürücülerden acaip sesler çıkmağa başladı.

Bu sesler: DİSK'in çarpmasile koltuğu yıkılanların sesleri.

Bu sesler: kan emdikleri biberonlar ağızlarından alınanların sesleri.

Bu sesler: Kuyruğuna basılanların sesleri.

Bu sesler: Her devirde kalemini ve vicdanını çok ucuzdan satılığa çıkarıp müşteri bulamayan uşak ruhlu Kaflı'ların gaflarıdır.

F.

DEMİR ÖKÇE

Jack London'un yazdığı bu kitap, Emin Türk Eliçin tarafından dilimize çevrilmiş ve Gün yayınları arasında çıkmıştır. Kitap 284 sahife olup 10 liradır.

İsteme yeri: P.K. 1119 İstanbul

YARARLI YAYINLAR

YILDIZ OSMANOĞLU

Dünyanın neresinde bulunursa bulunsun, hangi ulustan olursa olsun bizim ve bizden sonraki kuşakların insanları plütokrasiye karşı savaşmak zorundadır. Çünkü dünya kurulalıdanberi bir sömürücü azınlık olan burjuva sınıfı, bütün insanların sırtından geçinmekte, çeşitli dalaverelerle kendi çıkarları uğrunda yeryüzünü yaşanmaz hale getirmektedirler. Bütün insanlığa huzursuzluk getiren bu uğursuz insanlara karşı, her dürüst insanın savaşa katılması, insanın özünde bulunan ve daima biriken bir borçtur.

Ünlü Fransız yazarı Anatol France, Jack London'un «Demir Ökçe» adlı kitabı için şunları yazmaktadır. «Demir Ökçe. Jack London'un plütokrasiye verdiği addır. Bu adı taşıyan roman, 1907 de çıkmıştı. Yazar bunda birgün halk yığınlarile plütokrasi arasında patlayacak kavgayı canlandırmaktadır. Jack London'da kalabalıklara gizli kalan şeyleri sezmek, üstün bilgisiyle geleceği görüp tasvip etmek yeteneği vardır».

Yazısının bir yerinde Anatol France, gelecek çağın kuşaklarına şöyle seslenmektedir: «Ey gelecek çağın kuşakları, sınav gününün gençleri sizler amansız savaşlar vereceksiniz. Geri tepmeler sizi kuşkuya düşürse bile kendinizi yine toparlayıp, bu romanın kahramanı soylu Everhard ile birlikte şöyle diyeceksiniz:

— Bu kez yenilikdik, ama temelli değil. Dâvamızı yarın, bilgi ve disiplince daha da güçlenmiş olarak yine ortaya getireceğiz.»

Jack London'un (Demir Ökçe) adlı romanını özetlemek adetâ imkânsızdır; çünkü gerçeklerle, gerçek olmayanlar; sömürücülerle sömürülen insanlar karşı karşıya bir savaş halindedir. Bu savaş yıllar yılı sürüp gelmektedir. Kitaptan aktardığımız şu parçayı dikkatlice okursanız, sömürücü azınlık sınıfının kirli yüzünü, gerçekçi insanların ak-pak alnındaki teri görür gibi olacaksınız:

(...

Jackson'un kolunu düşündükçe sarsılıyordum. Bir olay karşısındaydım. Hayatı ilk defa olduğu gibi görüyordum. Üniversitede okuduğum seneler bilgim ve kültürüm hakikatle ilişiği olmayan şeylerdi. Kâğıt üstünde çok güzel görünen, hayata ve topluma ait bir sürü bilgi edinmiştim. Fakat şimdi hayatın ta kendisini görüyordum. Jackson'un kolu bir gerçekti. Ernst'in «gerçek, sayın baylar, itiraz edilemiyecek gerçek» diye gürliyen sesi kulağımda idi.

Toplumumuzun kan üzerine kurulmuş olması bana dehşetli ve imkânsız gibi geliyordu. Fakat ya Jackson?.. Bu adamı düşünmekten kendimi alamıyorum. Bütün düşüncelerim kutba doğru koşan bir pusula ibresi gibi hep buna yöneliyordu. Bu zavallıya karşı pek namussuzca davranılmıştı. Aksiyonerler biraz fazla kâr alabilsinler diye bunun kanının parası verilmemişti. Ben bu kârları alan ve böylece Jackson'un kanından menfaat sağlayan bir çok insanlar tanıyordum. Bir insana bukadar vahşice davranılırsa ve toplum buna aldırmadan yoluna devam ederse, daha birçoklarına aynı barbarlığın yapılması kolaylaşmış olmazmı? Ernst'in bana bahsetmiş olduğu, Şikagoda 90 cent ücretle çalışan kadınlar, Güney hükümetlerindeki dokuma fabrikalarında çalıştırılan çocuklar aklıma geldi. Bunların sararmış, zayıf ellerinden kan süzülerek bana mantoluk kumaş dokuduklarını gözümün önüne getirdim. Sonra tekrar Sierra fabrikalarını ve oradan gelen kârları düşündüm. Mantomda Jackson'un kanını apaçık gördüm. Jackson'u unutamıyordum. Bütün düşüncelerim dönüp dolaşıp ona gidiyorlardı.

...)

Çünkü kula kul olmamak ve insan onurunun kurtarılması için ezilen sınıflar kurtuluş bilincini kazanmalıdır. Sömürücü, komprador, emperyalist hödükler ve onların uşakları bu kitabı okumazlarsa okumasınlar. bize ne?..

—o—

« Tövbekâr Komünist »

(Baştarafı Sayfa 1 de)

LOVESTONE ve İRWİNG BROWN ile işbirliği yaparak onların sömürü hareketlerine âlet olmuştur) ithamına karşı Seyfi Demirsoy:

— «Her ikisi de benim dostumdur ve bunlar tövbekâr komünistlerdir» diyerek onlardan temin ettiği kişisel çıkarını korumağa devam edeceğini göstermiştir. Bu sözlerinden anlaşılıyorki sayın Demirsoy'a dost olabilmek için evvelâ komünist, sonra tövbekâr, daha sonra da yabancı uyruklu olmak gerek. Eksik olsun öyle dostluk!.

Türk işçisine komünistin ne müdavimi gerek, ne de tövbekârı! Zonguldak'ta işçiler 60 kuruş için kurşunlanırken Türk-İş oradaki kırk bin işçiye komünist demiş onların kurşunlanmasına razı olmuştur. Şimdi onlara sahip çıkmaya kalkışıyorlar. Seyfi Demirsoy'un dostluk anlayışına göre Zonguldak işçisi acaba tövbekâr komünistlerdenmi ki? Hayır Türk işçisi komünistin her çeşidinden nefret eder ve onu lânetler. Onun içinde Türk-İş Türk işçisinden kendisine dost bulamayacaktır. Çabaları boşuna. Şayet dayandıkları koltuk deynekleri ilerde tesirsiz hale gelince kendilerine tövbekâr işçi düşmanı dedirtip affolmak için bu sözü ortaya attılarsa onda da yanılırlar. Çünkü Türk işçisi onların bu ihanetlerini hiçbir zaman unutmayacaktır.

—o—

Çelik'iş Sendikası aleyhine dava

(Baştarafı S. 1 de)

yannamelerindeki imzalara benzediği,

b) 305 adedindeki imzaların ise ekli istifa beyannamelerindeki imzalara benzemediği,

3 — Üye olmaksızın aidat kesilmiş olduğu iddiası ile ilgili dilekçelerde:

A) 36 adedinin giriş beyannamesine rastlanmamış,

B) 28 adedine ait giriş beyannamesi veya beyannameleri bulunmuş ve eklenmiş

a) Bunlardan 9 adedindeki imzaların giriş beyannamelerindeki imzalara benzediği

b) 19 adedindeki imzaların ise giriş beyannamelerindeki imzalara benzemediği arzolunur. 20.6.1966.

Bilirkişi, Lütfi Turgut, imza

Bilirkişi, Zeki Civelek, imza

Bilirkişi, Mustafa Durmaz. imza

İş bu suret, Karabük Maden—İş sendikasının 20.2.1967 tarih 1967/35 sayılı yazıları ile istenmiş ve C. Savcısı tarafından 20.2.1967 tarihinde kaleme havale edilmesi üzerine çıkarılmış olup aslının aynı olduğu tasdik olunur. 22.2.1967

C. Savcılığı zabıt Kâtibi
İrfan YILMAZ
(İmza Mühür)

Yukarda raporla zikredilen büyük yolsuzluk ve imza sahtekârlığından dolayı Maden—İş sendikası Çelik—İş aleyhine 67/184 sayı numarası ile 480 bin liralık bir tazminat dâvası açmış olup bu dâvanın ilk mahkemesi 9. Mayıs 1967 Salı günü Karabük'te görülecektir.

AĞAÇ ve SEN

Bir ağaç altındasın her dalı binbir çiçek.
Gün gelip bu çiçekler sana yemiş verecek.
En yüksek dallarında, bunların olgunları
Gözünü onlara dik, alçaklardan eli çek.
İstiyorsan erişmek yüksekteki dallara
Vücutca kuvvetli ol, zekâca büyüyerek
Yavrum, bunun çaresi okuyup öğrenmektir.
Yoksa hep boşa gider çektiğin emek.
Bilgi en büyük kuvvet, yaşayıp yaşatmakta
Fakat faydasız kalır temiz olmasa yürek
Sevmeyle başla yavrum ananın kucağında.
Vatana sevgin, bağın her şeyden üstün gerek.
Kafanda bilgi dolu, yürekte sevgilerin,
Yürü engel tanıma yolundan döndürecek.
Gözün yukarıda olsun, gönlün yüceliklerde
Başın dimdik, yüzün ak, alnın açık, gözün pek,
Yere düşen kirlenen hiç bir şeye eğilme
Şahin ol, yılan olma, sürünmektir eğilmek.
Her ülküye emekle, çalışmakla erilir,
Bahtiyarlık istersen ömür sür direnerek
Yücel yavrum, Türklüğün her ümidi sendedir:
Vatan demek sen demek, sen demek vatan demek.

HASAN ÂLİ YÜCEL

Desen : Hakkı Torunoğlu

BERBER USTA

Bir berbere geldim tıraş olmağa,
Gönülsüz gönülsüz geliyor usta.
Canı cavrıyarak tıraş eder mi:
Parasız olduğumu biliyor usta.
Senin başın kıllıymış zor deyi,
Parasız berberlik bize ar deyi,
Bileği yok, bıçaklarım kör deyi,
Yalandan kayışa çalıyor usta.
Fakirliğin kıymetini bilmezse,
Tıraş ettiğinde para almazsa,
Tıraş ederkene gönlü olmazsa,
Kılı birer birer yoluyor usta.
Akrabası ahbapları gelirse,
Bıçakları düzeneni bulursa,
Yahut parasını peşin alırsa,
Hemen incitmeden yülüyor usta.
Hele bakın şu berberin işine,
Yara açtı Feryadi'nin başına.
Ben söylerim onun gider hoşuna,
İşte arsız arsız gülüyor usta.

FERYADÎ ÇIĞIRAN

Gerçekçi GÖZÜYLE

HARFLER VE İNSANLAR

İbrahim YILDIZ

Bir öğretmen tanırım: Ülkücü mü ülkücü, bilinçli mi bilinçli, gerçekçi mi gerçekçi... Hem o denli gerçekçi ki bu öğretmen; durur gerçekleri söyler, yürür gerçekleri söyler.

— Makal mı?
— Değil,
— Fakir mi?
— Değil,
— Başaran mı?
— Değil,
— Apaydın mı?
— Değil,
— ....
— ....

Bu öğretmen kocaman bir (I)... Ülkemizdeki tüm öğretmenlerde (I) dır, onun kanısınca. Ben bir (I) yım, (İ bile olamadım diyen öğretmen, bakın ne diyor:

— Türk alfabesinde bir (I) vardır. Bana kalırsa: (I) güzeldir, dimdiktir, özgürdür, cesurdur, ülkücüdür, yurtseverdir; bütün kutlu ve mutlu yetenekler onun kendi özünde vardır. Öteki harfler ve rakamlar, onun bozulmuş şeklidir.

— ....

Uzunca bir sessizlikten sonra alev alev yanan kızılırmak gibi taşan bu öğretmen örneğin değip, daha içten bir sesle söze başlıyor:

— Örneğin, ben (B) yi ka ratahta üzerine yazarken kızarım, canım sıkılır; bunun için de (B) yi bir türlü doğru yazamam! (B) yi yazarken usuma kötü insanlar gelir: Sömürücüler, emperyalistler, kompradorlar..

Sonra arkadaşlar arasında beni arar, senin «S.O.S.» adlı şiirin var ya» diye söze başlar:

— Senin «S.O.S.» adlı şiirin var ya, işte o şiiri okumadan edemem; çünkü onda kurtuluş için bir çağrı vardır. Sen ne dersen de ben, o kocaman ağacı ülkemize, kurtları da sömürücülere benzetirim, yani (B) ye..

Şiiri öyle güzel okur ki bu öğretmen, yüreğiniz parça parça olur:

«Bir ağaç var kocaman — Kurtlar kemiriyor özünü — Sallanıp duruyor durmadan — Kimse görmüyor gök yüzünü — Doymuyor ağacı kemiren kurtlar — Bir ses var duyan kim — Bir ses var...» Şiiri okuması ile ellerini şakaklarına dayayıp derin derin düşünmesi bir olur. Bu sırada herkes düşünür, sessizliği kimse bozmaz. Yine onun, ben bir (I) yım, bir (İ) bile olamadım diyen öğretmenin gür sesi duyulur:

— Göbeyi iri, cepleri doludur onun, yani (B) nin. O tıpkı kapkaççı, fırsat düşkünü, karaborsacı; her zam öncesinde gözaçıklık yapan bir çırpıda milyonları vuran demir tüccarı gibi hızlı zengin olanlara benzer..

Sonra başöğretmeni büyük Atatürk'ün ordularına hedef gösteren cesur sesine benzeyen bir sesle ve bütün gücüyle haykırır:

— Kusurlu olan kim?..

Bu soruyu kimse yanıtlamaz; çünkü o sesini kesmemiştir. Kendi sorusunu, ken disi yanıtlar:

— Kusurlu olan (I) dır. O, (B) yi korumasa, ona sahip çıkmasa yani (B) nin önünden çekiliverse; kocaman bir işkembe kalır ortada. Pis pis kokar, bütün dalavere ve hiyanetleri çıkar ortaya: Fakir, fukara hakkı, yetim hakkı.. işte bunları düşünürüm de (B) yi karatahta üstüne bir türlü yazamam; elim titrer, gözlerimin içine kıvılcım düşmüş gibi yanar. Kompradorları, kapkaççıları, sömürücüleri düşünürüm. Düşünürüm düsünürüm de bir iğrenirim, bir iğrenirim ki..

— ....

Kimseler konuşmuyor. Yere tükürüyor orada bulunanlar, yani sömürücünün iğrenç yüzüne tükürüyor. Birden bire ben (I) yım, (İ) bile olamadım diyen öğretmen bir şiir okumaya başladı:

VATAN BORCU

Sen asker olmasan Haso
Gâvurlar alırlar ağanın tarlasını

Çalışamazsın o zaman boğaz tokluğuna.

Bozulur bu düzen vergi vermesen

Yaşama hakkı tanıyacaksın yaşamasan da

Artin, Dikran, Yorgo ve Mişonlara...

Saldırın göğüs gerin düşman siperlerine

Mülkünüz olmasa da Vatan sizindir

Zeybeyim, Dadaşım, Pizum uşaklar!.

Orada bulunanlar şiiri dinlerken dikkat kesildiler. Öğretmenin gözleri çipil çipil oldu, dudakları biraz eğik bir biçimde acı acı güldü. Ve:

Bu şiir Ömer Taşdemir'in yazdığı şiirlerin, en güzellerinden biridir. Okumadan edemem bu şiiri; çünkü bu şiiri okuyunca bir gerçek hayatı yaşarım; insan bilerek yaşamalı öyle değil mi? Sonra uyuyan insanları düşünürüm, yani bizi, yani burjuvaların, proleter dedikleri çalışan insanları. Bunlar: Alfabenin (O) harfine ya da rakkamların (0) sıfırına benzerler. Eğilmişler, bükülmüşler ilkin (C) olmuşlardır; sonra da ezildikçe ezilmişler, çiğnene çiğnene yus yuvarlak bir hale gelmişlerdir. Bunların içleri bomboştur; bir tarafından üfleseniz toz çıkar, bir tarafından üfleseniz duman.. işte bizlerin sonu bu, çalışan insanların.. (I) lar ezilmekten, sömürülmekten kurtulamazsa en sonunda yusyuvarlak bir (0) olurlar. Bu açlık ve sefalet demektir, kula kul olmak; yirminci yüzyılın burasında, köle olmak demektir.

Öğretmenim sesinin tonu birden bire yükseldi:

— Benim başöğretmenim büyük Atatürk'tür: Ülkücülüğü, uygarlığa giden yolları, özgürlüğü, yurtseverliği, emperyalizme, kapitalizme karşı gelmeyi ondan öğrendim. Ben bir (I) yım (İ) bile olamadım. Elbette yurdumu sömüren Amerika emperyalistlerine ve onların yerli ortaklarına karşı geleceğim. Benim görevim halkı eğitmek, uyarmak, insan gibi yaşamanın mümkün olduğunu onlara anlatmaktır.

— ....

Kısa süren bir sessizlikten sonra, öğretmen elindeki kitabı açtı ve dedi ki:

— Bu Jack London'un kitabıdır. Adı: Demir Ökçe.. Demir Ökçe ezilmiş olan insanların sırtına inen darbelerdir. Bu darbelerin altında ezilmemek için bu kitabı bütün insanlar okumalı, ken dilerine kazandırmalıdır. Çünkü bu kitap sömürücülerle çalışan insanların savaşını nlatmaktadır. Bakın Jackson'un kolu yok.. Şimdi o sokaklarda sürünüyor. Bu yüzden sömürücülerin, kompradorların, emperyalistlerin elbiselerinde kan kokuyor. Hayır, hayır en çok sevdikleri eşyalarından yere kan damlıyor. Onlarda bu kanı görecek göz yoktur! Kafaları boş, mideleri dolu olan insanların bunu görmesine imkân mı var?

— ....

Ben (I) yım, bir (İ) bile olamadım diyen öğretmenin sesi artık duyulmuyor; çünkü birbirimizden ayrıldık; ama birgün haksızlığa uğrayan insanlar bir noktada birleşeceklerdir. Bugün buna bütün aydın kişiler, çalışan insanlar ve bütün işçiler inanmaktadır. Yani Türk aydınları, gerçek yurt severler, gerçek ATATÜRK-çüler..

DİSK'Lİ İŞÇİLERE NE MUTLU

M. NURİ AYVALI

12 Şubat 1967 tarihinde, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu «DİSK» gümbür gümbür, resmen kuruldu. Faşizmin ayak seslerinin duyulduğu şu günlerde, bu güç işi başaran işçi liderlerine ve DİSK çatısı altında toplanan işçilere ne mutlu!..

Yıllar yılı el işlerinde ömrünü tüketen, çoluğunu çocuğunu okutamayan, hastasını tedavi ettirme olanağını bulamayan Türk işçisi azıcık düşünmelidir. Bu niçin böyle olmaktadır? Eline küçücük bir kutu alıp esans satmaya başlayan birisi bir kaç yıl sonra bir dükkân açıyor. Ayakkabı onarımcılığından işe başlayan birisi bir kaç yıl sonra bir kundura mağazasına sahip oluyor. Bir kalfa, iki çırakla terziliğe başlayan birisi, iki yıl sonra tüccar terzi oluyor. Beş işçinin çalışabileceği kadar ufak çapta bir imalâthane açan bir kimse kısa bir zamanda fabrikatör oluyor. Üç, beş bin lira sermaye ile dükkân açan bir kimse göz açıp kapayana kadar bakıyorsunuz bir toptancı mağazası açıyor... Ama benim ülkemin yıllar yılı el işlerinde gücünü, emeğini harcayan; alınteri ni döken işçisi hep yoksul, hep çaresiz, hep aç. Bu işte bir bit yeniği var. Bunu artık Türk işçisi bilmelidir.

İşte Türk işçisine bu bilinci vermek için kurulmuştur DİSK. Neden hep yoksul kaldığını anlamak isteyen ve bunu bir sonuca götürmek isteyen uyanık Türk işçilerinin yeni kurulan örgütün çatısı altında toplanması gerektir. Aslında ozanın dediği gibi «medet ticaretin sırrında» kalmamıştır. Medet derdin teşhisinde ve tedavinin tutarlı bir şekilde yapılmasındadır. Türk işçisi şunu iyi bilmelidir ki kendisine kendisinden başka hiç kimsenin faydası yok tur ve olmayacaktır da.

İşçilerimizin akın akın Almanyalara gitmektedir. Gitmektedir ama iki üç yıl çalışıp yurda döndükleri zaman da 30—40 bin lira getirmektedirler beraberlerinde. Yani Üç yıl çalışıyorlar orda ve yedikleri, içtikleri hariç zengin olup geliyorlar. Peki, buradaki değil üç yıl, otuz yıl çalışan işçinin durumu nedir? Bir kıyıya 500 lira koyabilmiş midir? Neden Gâvuristanda üç yıl çalışanın otuz bin lirası olur da, Türkiyede çalışanın beş kuruşu bulunmaz? Bu sorunun lâmsız, simsiz tek yanıtı vardır: Türkiyede işçilerin alın teri çalıştıranlar tarafından sömürülmektedir de ondan.

Yeni kurulan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu «DİSK» işte bu sömürü düzenine karşı çıkan işçilerin kuruluşudur. DİSK istemektedir. ki, Türkiyede çalışan işçilerin de evi olsun, çoluğu çocuğu okuyabilsin. Üniversiteler bitirebilsin. Hastaları beleş muayene ve tedavi edilsin. Türkiyede çalışan işçinin de bir kıyıya koyduğu beş-on kuruş karagün akçası bulunsun. Ama bütün bunların olabilmesi için bu sömürü düzenine bir son demek gerekir. Bunu kim yapacak? Tabii ki bu son deme işini de gene sömürülenler yapacaktır. Kimdir bu sömürülen? Büyük temel harflerle yazıyorum: SENSİN TÜRK İŞÇİSİ.

Yıllar yılı Türk işçisini temsil etmekte olan TÜRK—İŞ aslında gerçekten Türk işçisinin çıkarlarını koruyamamıştır. Belki bir takım toplu sözleşmelerle ücretlerde artırmalar yapmıştır ama işçiye verilen bu zamlar gene onlardan çıkarılmıştır. Bunu böylece bilmek gerek. Bir yere kadar ücret artışı bile iyidir ama bir yerden sonra onun da anlamı kalmıyor. Düşünülsün Şeker Fabrikasında çalışan işçiye zam yapılıyor, ama şekere de, gaza da, beze de yapılıyor aynı zam. Bu durumda hesap ediniz, aldığınız mı fazla verdiğiniz mi?

Bunlar hep birer oyun dur. Bir eliyle verir, öteki eliyle alır yabanın uşağı. Bu üç kâğıtçılık karşısında uyanık olmak, «zengine, zengine» diye dönen çarkı biraz da «yoksula, yoksula» diye döndürmenin yollarını ara mak gerek. Ama bunu zengin değil, yoksul yapar. Sen yaparsın Türk işçisi.

ADINI SİZ KOYUN

(Baştarafı Sayfa 1 de)

— Ne madeni? Biz boyuna kazdık, hiçbir şey bulamadık.

— Bunlar niye geldi?

— Ben getirdim!

— Bu bir isyandır!

— Hayır!

— Ya nedir?

— Hakkımızı arıyoruz, insan gibi çalışmak ve yiyip içmek istiyoruz. Üç gündür yer altındayız!

Mevlût usta düşündü, sessiz kaldı. Sonra, Yük. Mühendise gitti. Yük. Müh. Fevzi bey,

— Mevlût usta, ben, kitapları — Lûgatları karıştırdım, bu işçilerin davranışlarına GREV dendiğini öğrendim. Aman onları rahat ettir fakat, bundan hiç kimsenin haberi olmasın, sonra bütün ameleler, bundan örnek alırlar.

— İşte beyefendi yurdumuzda ilk grevi ben yapmış oldum ve bugün çok şükür eserimle herkes övünüyor.

— Siz kaç yaşındasınız?

— Kırkbir.

— Ama ilk grev olalı?

— «.....................

DİĞER BİRİ

— Herkesin herşeyi öğrenmesi mümkün mü? üç beş kişi öğrenir, üç-beşyüz kişiyi yönetir. Doğruya-iğriye, iyiye-güzele, faydalıya -zararlıya tatlıya-acıya onlar karar verirler.

Bilgi vücuda yayılan bir zehirdir. Sahibinin bünyesi zayıf olursa, onu hemen ora cıkta hareketsiz bırakır. Bünye kuvvetliyse zehiri atar.

Bilgili kişi açtır, hiç doymaz. Halbuki İslâm dini ne der, bir lokma ekmek bir hırka.

— Pekiyi ama hoca efendi, Tanrının nimetleri sonsuzdur, deniyor bu kimin için söylenmiştir.

— Nimetleri hakedenler için!

— Nimetleri hak etmek için ne lâzımdır?

— Dua, dua-dua,

— Pekiyi «en büyük ibadet çalışmaktır!» sözü kimler için söylenmiştir?

— Çalışmasını bilenler için!

— Çalışmasını bilmek için öğrenmek lâzım değil mi?

— Haşaa! dedim ya, herkes çalışırsa, kim dua edecek? oturun, avuçlarınızı açın ve bildiğiniz duaları okuyun!...

BAŞKA BİR TİP

— Çok acıyorum şu Nail'e

— Niye gene ne yaptı?

— Tutmuş birader geçen gün çocuklara birer kitap dağıtmış, illâ da zorla okuttırmak istiyor!

— Neymiş kitabın adı?

— Düşünme Sanatı!

— Düşünme Sanatı mı, ulan düşünme dediğin nedir ki sanatı olsun be? ulan ne bamçaklar var şu dünyada yahu,

— Sonra çocuklar ne yap mışlar, kitabı ellerine alır almaz düşünmeğe başlamışlar mı?

— Bilmem, belki de okuduktan sonra düşüneceklerdir. Pekiyi ama düşünüp te ne olacak yahu? ne demiş büyüklerimiz «düşün-düşün b......r işin!

— Bana bak, gel onu Hilmi beye şikâyet edelim!

— Muavin Hilmi bey'e!

— Evet.

— Tamam.

— Efendim, Nail bey var ya, hani akreditif servisinde çalışıyor,

— Eee, ne olmuş Nail Bey'e?

— Servisteki arkadaşlara boyuna zararlı kitaplar dağıtıyor, hem de bedava.

— Bundan size ne bana ne oğlum, isteyen, istediğini okur!

— Ama efendim kitabın ismini sormuyor sunuz?

— Neymiş?

— Düşünme Sanatı.

— Olsun bundan ne çıkar?

— Efendim, arkadaşlar, bunu paydosta okuyup işbaşında düşünmeye başlıyor. Sonra tüm işler Muharremle bana kalıyor.

— Hele durun bakalım. (Zile basar) oğlum, bana akreditiften Nail beyi çağırıver.

— Başüstüne efendim.

— Nail bey duydum ki siz serviste...

— Anlıyorum efendim, zahmet buyurmayın, ancak ben kötü birşey yaptığımı sanmıyorum, arkadaşlar bana bir yılbaşı hediyesi aldılar. bende karşılığında onlara kitap alıp verdim.

— Ama kitabın adı?

— Düşünme Sanatı.

— Desene, okuyup, okuyup işbaşında boyuna düşünüyorlar.

— Daha iyi değilmi efendim?

— İyi olurmu yavrum?

— Efendim bizim hepimizin işi kafa işi değil mi?

— Evet.

— O halde bir kafa işi daima düşünerek çalışmayı gerektirmez mi?

— Evet doğru,

— Siz servisteki arkadaşların randımanlarından memnun değilmisiniz, geçen yıl, şeflikten-müdür yardımcılığına, arkadaşların rasyonal çalışmaları sayesinde atanmadınız mı?

— Orası öyle!

Muharremle, Davud'a dönerek,

— Sizde alın birer tane okuyun da adam olun! defolun karşımdan ahmak herifler!

Nail,

— Sağolun efendim!

DİSK TÜRK-İŞ'İ HİZAYA GETİRİYOR

(Baştarafı S. 1 de)

rine yeni zorlamalar yapacağı da mutlaktır.

Çevresinin etkisinden kur tularak tam kişiliğini kazanabildiği an, iyi bir sendikacı olacağı ümidini uyandıran Türk-İş genel sekreteri ara sıra yaptığı kendine has çıkışlarından birisini de son zamlar konusunda yapmıştır. Ama, bu çıkışta aslında bir blöftür. Çünkü: gerçekten bir çıkış olsaydı geçim indiriminin ertelenmesine, son zamların uygulanmasına oy kullanan ve binlerce işçiyi perişan eden grevlerin ertelenmesine ses çıkarmayan, Türk-İş yönetim kurulundaki milletvekili ve diğer arkadaşları tarafın dan kulağı çekilirdi. Bakınız çıkışında neler söylüyor sayın genel sekreter.

«Bir çok alanda, gereken kontroller yapılmadığı (hat ta servet beyannamesi bile kaldırılmak istenmektedir), vergi kaçakçılığına yeter cezai müeyyideler konmadığı için, yüksek kazançlara en hafif tabiri ile bir çeşit vergi indirimi tanınırken, öte yandan zaten gücünün çok üstünde vergi veren işçi ve ücretlilerin vergi indirimini erteleyip, arkasından dolaylı vergileri arttırmak, vergi adaletini gerçekleştirme yolu yerine, adaletsizliği artırma yolunun seçildiğini göstermektedir.» Diyen genel sekretere soralım; gücünün çok üstünde vergi verdiğini söylediğin, işçi ve ücretlilerin vergi indirimini erteleyen, arkasından dolaylı vergileri artıran kanunlara oy vererek, vergi adaleti yerine vergi adaletsizliğine ortak olan, senin başkan vekilin ile yönetim kurulu üyen değil mi?

«Seçim nutuk ve beyannamelerinde işçiye, insan haysiyetine yaraşan bir hayat seviyesi vadeden, tasarruf bonolarını kaldıracağını, asgari geçim indirimini uygulayacağını, asgari ücretle ri yükseltmek suretiyle işçiyi daha rahat bir yaşama düzeyine ulaştıracağını söyleyen ve bu suretle iktidara gelen Adalet Partisi, son olarak uyguladığı «zam politikası» ile bütün sabit gelirlileri, özellikle günlük kazancı ile geçinmek zorunda olan işçileri müşkül duruma düşürmüştür.» derken, bunların içinde senin başkan vekilin yönetim kurulu üyen bulunduğunu, bunların da bahsettiğin zamlara oy verdiklerini unutuyormu sunuz? Türkiye çapında asgari ücretleri tesbit ettirmek, konfederasyon olarak sizinde göreviniz olduğunu bilmiyormusunuz? İşçi çıkarları için birlik kuramayan bir Türk-İş işçiye faydalı olabilir mi?

«Ücretleriyle geçinmekte olanların hayat şartları, son zamlarla bir hayli ağırlaşmıştır. Yapılan zamlar, önü müzdeki günlerde ana gıda maddelerini etkileyeceğinden, sabit gelirlilerin durumu dahada ağırlaşacaktır. İşçilerimizin toplu sözleşmelerle aldıkları bir kaç ku ruş ücret artışınıda, son zamlar almış götürmüştür. Bundan sonra yapılacak zamlar geçinme ıstırabını dayanılmaz hale sokacaktır.» diyorsunuz. Bunları temelden önlemenin yolu nedir? bundan hiç bahsetmiyorsunuz. Sizin sendikacılık anlayışınız toplu sözleşmelerle sadece zam almak mıdır?

«Bu davranış içinde hızlı kalkınma, mutlu yarınlar bir tarafa, bu günkü kuşak ve onların çocukları ekmek dahi sağlayamayacak duruma geleceklerdir.» sözünüze çıkarı bozulan yada go cunan birisi çıkarak sefa letin felsefesini yapıyor derse; siz o zaman ko minist mi olursunuz? bay genel sekreter. Biz de bu fikirsiz sözlere is tirak edermiyiz zannedi yorsun bay genel sekre ter. Bu bir...

Türk - İş yayınladığı bildiri ile, parlamentoyu, işçi davalarına ilgisiz kalmakla Anayasaya göre işçi haklarını koruması gerekirken «bu haklara karşı tecavüzlere girişmekle» suçladıktan sonra özet olarak «sağlık hiz metlerinin elverişsiz, beslen me durumumuz kötüdür, ba rınma imkânları yetersizdir» denmektedir. Bildiri «yatırımlar yetersizdir, plân hedeflerinin altında kalmak tadır. Özel sektör yatırımları plânda ön görülen sahalar yerine konut, özellikle lüks konut alanına ve lüks tüketim harcamalarına yönelmiştir. İç ve dış ticaret alanına ve lüks tüketim har camalarına yönelmiştir. İç ve dış ticaret alanında tefecilik, komisyonculuk ve çeşitli spekülasyonlarla çok büyük gayri meşru kazançlar elde edilmektedir.» denerek, parlamento tarihi göreve davet edilerek: toprak ve tarım reformu en kısa za manda gerçekleştirilmelidir, dış ticaret yoluyla yapılan ve yüzmilyonlarca lirayı bulan kaçakçılığı önleyici tedbirler alınmalıdır, madenlerimiz ve petrollerimiz mem leket menfaatine işletilmelidir, özel sektör yatırımları disiplin altına alınmalıdır ve vergi reform kanunları sosyal adalete uygun şekilde süratle çıkarılmalıdır. Gibi istekleri ise dikkatimizden kaçmamış olup aynı davala rın savunucularına Türk-İş-in söylediklerini hatırlamak tan kendimizi alamadık. Bu da iki..

SENDİKA — Fikir ve Sanat Gazetesi

Sahibi : Türkiye Maden - İş Sendikası Karabük Bölge Merkez Şubesi adına : Nuri Kara
Basın ve Yayın Müdürü : Mithat Yaban
Yazı İşleri Müdürleri : Ömer Taşdemir - İbrahim Yıldız
Yönetim Yeri : Hürriyet Caddesi, No: 86, Maden - İş Sendikası, *Karabük*
Dizgi ve Baskı : Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti. *Ankara*